

de vil jo faa Fordel nok ved at faa Forbindelse med Banen, og jeg vil ogsaa meget henstille, at Trafikken bliver saaledes, at man ikke afskærer de private Baner fra at føre Vognladninger fra Byer og Havne ud til de Punkter, hvortil de gaar. Nu er det imidlertid saaledes, at foruden denne, der alt er under Anlæg, vil der komme en hel Del Baner længere mod Syd, fra Horsens, Vejle, Vejle—Vandel-Banen, og der vil komme en Bane nede fra Kolding, og derfor vilde jeg meget henstille til den højtærede Minister, at man søger at faa denne Tilslutning saa lempeligt og paa saa billige Vilkaar som muligt, og tilige at man ikke lægger Trafikken paa disse Baner Hindringer i Vejen. Staten har jo dog den samme Interesse som de private Baner i at faa dette Forhold ordnet paa en tilfredsstillende Maade, og jeg føler mig overbevist om, at den højtærede Minister vil tage Hensyn hertil og gøre, hvad han formaar, for at det, jeg har udtalt, kan ske.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Lurmærket og om Madrid-Konventionen er jeg i fuld Overensstemmelse med det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne). Ogsaa jeg glæder mig over, at den højtærede Landbrugsminister fremdeles vil have sin Opmærksomhed henvendt paa Sagen, og jo før den kan gaa i Orden, desto bedre er det. Derom er alle, der har med disse Sager at gøre, enige.

Hey: Til den højtærede Minister vil jeg gerne sige, at jeg selvfølgelig ikke under alle Omstændigheder foretrækker Laan til 4½ pCt. for 4 pCt. Jeg foretrækker selvfølgelig det, der er det billigste. Men jeg vilde ved mine Udtalelser gøre opmærksom paa, at jeg har den Opfattelse, at det bærer henimod, at man ikke mere eller i alt Fald om nogen Tid ikke saa godt vil kunne faa 4 pCt.s Typen til en Pris, der passer, men at man derfor ikke skulde lade sig afskrække fra et Statslaan, fordi jeg mener, at det, der maa være det afgørende, er den Anvendelse, der gives Laanet. Og med Hensyn til det, jeg særlig nævnede i Gaar, vil jeg i Anledning af Udtalelser fra det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) sige, at et Foretagende som Storstrømsbroen kan man sige er et absolut produktivt Foretagende, idet Statsbanerne hævder, at man derved opnaar en Besparelse af ca. 500,000 Kr. eller med andre Ord saadant noget som godt 5 pCt. af Anlægsomkostningerne, hvilket i alle Tilfælde vil være baade Renter og endda et lille Stykke af Afdragene. Og der er andre

Foretagender; om hvis Produktivitet man ikke kan være i Tvivl, selv om der ikke naas et saa gunstigt Resultat som den Rentabilitetsberegning, der kan opstilles for Storstrømsbroen.

Maa jeg sige til det ærede 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen), der var saa forskrækkelig bange for den uhyre Risiko, de private Baner løb, dersom vi endnu ikke i denne Samling faar en Lov om den Skade, der forvoldes ved Gnistre fra Lokomotiver, at saa farligt er det dog ikke. Disse Selskaber maa jo kunne tegne en Assurance til endogsaa nogenlunde billige Præmier. De behøver ikke at frygte, at deres Aktiekapital skal gaa tabt som Følge af dette. Jeg vilde oven i Købet tro, at denne Assurance, hvor Risikoen, som Erfaringen har vist Aarene igennem, er særdeles lille, vil kunne faas paa særdeles billige Vilkaar.

Stilling: Jeg takker den højtærede Trafikminister for hans venlige Tilsagn om at ville tage Banegaardsforholdene i Aarhus og Randers under Overvejelse. Som min ærede Kollega udtalte, har vi faaet velvillige Løfter ogsaa tidligere, men hidtil har Resultaterne jo ikke været til at mærke. Jeg lagde Mærke til, at den højtærede Minister brugte det Udtryk: Saafremt dette Ministerium sidder til den Tid, skal man tage under velvillig Overvejelse. Ja, den højtærede Minister har jo ikke den politiske Farve, som jeg helst saa hos en Mand paa denne Plads; men alligevel vil jeg ønske ham saa langt et Liv, at han maa være i Stand til at gennemføre, blandt andet, disse to betydningsfulde Lovforslag.

Til den højtærede Forsvarsminister vil jeg udtale, at det glæder mig, at Ministeren erkender, at Kaarene for vore Musikere ved Militæret er i allerhøjeste Grad uheldige. Det gør mig ondt, at der ikke paa Finansloven er Penge til i hvert Fald foreløbig at forbedre dem noget. Jeg havde troet, at der ikke havde været Anvendelse for de 25,000 Kr. i de Aar, idet Tilgangen til Militærmusikerne er højst ringe; men saa er der jo ikke andre Veje at gaa end Lovgivningens Vej, og jeg tror at den højtærede Minister vil kunne paakræve og ogsaa paaregne Støtte fra alle Partierne, naar der kommer et Lovforslag i den Retning. Thi er der noget, der har stor Betydning, baade for Befolkningen og for Soldaterne under deres Uddannelse, er det, at de har det oplivende Element, som bestaar i Musikken, og at dette gøres saa godt som muligt. Vi kender heller intet andet Land,